

Stichting alvan tsarik

Secretariaat: Anjerstraat 19 6915 SL Lobith Netherlands
Bankrekening NL66 RABO 0113 8511 62

Nieuwsbrief Kerst 2022

Op 30 oktober verscheen de vorige nieuwsbrief en nu komt er alweer een. Nu is het zo, dat we met Kerst altijd een mooie afbeelding uit de rijke kloostermanuscripten willen laten zien, gewoon omdat ze mooi zijn en we onze lezers graag een fijne kerst toewensen, maar we hebben nu ook weer best wat te melden. En zoals altijd, als het je duizelt van alle namen die langskomen: kijk even op de Alvan Tsariks site bij "Wie zijn wij".

In deze nieuwsbrief gaat het over de volgende onderwerpen:

- De algemene situatie in Armenië
- Belangrijke besluiten voor de toekomst van Alvan Tsaghik NGO
- De preschool
- Verloop van het Technasiumproject
- De dag van de 30 jaar Armeens-Nederlandse vriendschap
- De Friezen zijn in aantocht
- Kopieermachines
- Een van onze medewerkers in het licht: Meri

De algemene situatie in Armenië

De eerste sneeuw is gevallen in onze provincie Shirak Marz. Een moeilijke periode voor veel mensen breekt aan. Vergeleken met de staat van isolatie in de meeste Nederlandse woningen is het daarmee in Armenië droevig gesteld. Zeker als het gaat om de “domiks”, de geïmproviseerde huisjes en hutten, waarin in Gyumri nog honderden families leven. De prijzen voor gas en levensmiddelen blijven ook in Armenië steeds maar stijgen.

Daarbij komt de politieke onzekerheid nu de oude bondgenoot Rusland niet meer zo betrouwbaar lijkt en er voortdurend schermutselingen zijn aan de oostgrens met Azerbeidzjan. Armenië is op zoek naar zijn eigen koers, maar dat is zo ontzettend moeilijk in de geopolitieke situatie van dit moment. De aartsvijanden Turkije en Azerbeidzjan spelen een belangrijke rol in de energievoorziening van ons in het Westen, Rusland dreigt uit te vallen als beschermende macht en deze rol lijkt voor Europa voorlopig niet realistisch. Iran zal geen grensverleggingen toelaten door veroveringen door Azerbeidzjan op Armenië, omdat het daardoor mogelijk wordt afgesneden van de laatste open route naar een buitenland. Gezinnen met jongens in de dienstplichtige leeftijd maken zich grote zorgen. De stad Gyumri is wel een stuk levendiger dan anders. Veel jonge Russische gezinnen en stelletjes flaneren door de stad, ze geven veel geld uit en ze worden in Armenië ook niet zo vijandig bejegend als in Georgië, dat zich nog steeds de verloren oorlog tegen Rusland in 2006 herinnert. Ze zullen er naar verwachting nog wel een tijdje blijven.

Belangrijke besluiten voor de toekomst van Alvan Tsaghik NGO

Tijdens het verblijf van Servaas en René hebben we met Lilit en Yester twee stevige dagdelen buiten het centrum doorgebracht met de telefoons uit. We hebben uitgebreid de tijd genomen om goed na te denken over de situatie waarin we momenteel verkeren en we hebben geprobeerd om ideeën te formuleren waarin we als organisatie financieel stabiel worden.

Zoals al uitgelegd in de vorige nieuwsbrieven, hebben we te maken met concurrentie voor onze preschool door andere kinderdagverblijven om ons heen. Deze bieden langere openingstijden, maaltijden voor de kinderen en ze verlangen slechts een zeer lage ouderbijdrage. Vraag niet naar hun kwaliteit, maar het heeft er wel toe geleid dat we dit jaar duidelijk minder leerlingen hebben dan de jaren ervoor. Behalve dat het ons in inkomsten scheelt, is het ook heel jammer voor de kinderen, die niet naar ons toe komen. De kwaliteit van ons kleuteronderwijs is in de laatste twee jaar enorm omhoog gegaan door de intensieve samenwerking tussen Karin Kriehn en onze leerkrachten. Juist nu zijn we in staat om aan iedereen te laten zien dat kleuteronderwijs meer kan zijn dan de kindertjes rustig te houden, terwijl de ouders aan het werk zijn. Ouders geven aan dat ze hun kinderen bij ons niet lang genoeg kunnen onderbrengen. Ook willen ze graag jongere kinderen bij ons onderbrengen,

maar die mogelijkheid bieden wij tot nu toe niet. Belangstelling is er zeer zeker, men heeft van onze onderwijsmethoden gehoord.

Verruimde werktijden

We hebben nu besloten om de uitdaging aan te gaan en vanaf komend jaar de openingstijden te verruimen van 8.30 uur tot 18.30 uur. Dat heeft een behoorlijk aantal consequenties qua organisatie, personeel en programma.

De preschoollessen blijven staan van 10.00 uur tot 15.00, zoals nu ook het geval is.

Voor aanvang van de lessen zal er opvang zijn, maar vooral de opvang na school zal aantrekkelijk worden voor veel kinderen uit de buurt en niet alleen voor onze eigen leerlingen. We bieden:

- Muziekonderwijs met nadruk op de eigen creativiteit van de deelnemers
- Klein-Technasium, waarin we de deelnemers de wereld van techniek laten ontdekken. Veel materiaal uit Nederland van de Ontdekplek van Harry Valkenier en Eveline Hofman is vertaald naar het Armeens door onze eigen Anahit en er komen dagelijks nieuwe lesmodellen bij
- Danslessen die zullen worden uitgebreid
- Huiswerkbegeleiding

Vorming van een groep driejarigen

Een nog grotere uitdaging zal de vorming zijn van een groep driejarige kleuters. In Armenië is het de gewoonte om kinderen tot 6 jaar 's middags te laten slapen in de kinderopvang. Wij hebben altijd gezegd, dat we dat niet kunnen aanbieden en dat eigenlijk ook niet willen. Kinderen van 4 en 5 jaar in Nederland doen dat ook niet op school, was de redenering. We willen het vierde klaslokaal, dat nu in aanbouw is, daarvoor reserveren. We moeten dan wel een flexibele slaapgelegenheid creëren. Maar bovenal moeten we op zoek naar een leerkracht met ervaring op dit voor ons onbekende terrein.

Nieuwe bouwwerkzaamheden

Dit alles vraagt om uitbreiding van de voorzieningen, die we willen aanbieden. Op de eerste plaats zullen we maaltijden gaan aanbieden aan de kinderen die de hele dag in ons centrum zijn. Daarvoor zullen wij keuken en eetruimte aanpassen. Veel apparatuur hebben wij al, maar vooral de kookgelegenheid moet voldoen aan strenge eisen vanuit de overheid.

Om ook in de winter comfortabel vanuit de klaslokalen naar de eetruimte te kunnen gaan, moeten wij de ruimte tussen beide gebouwen overkappen. Lilits oude droom van een foyer wordt daarmee werkelijkheid, een multifunctionele ruimte waarin ouders bijvoorbeeld 's ochtends hun kind kunnen afgeven. We weten ook al wie we willen vragen om deze ruimte te bouwen: de Friezen uit Achlum (daarover later meer).

In dit geheel komt er ook ruimte voor ons mondzorgproject van Laura Beunk en Marieke Stoop. We zullen een slim ingerichte wasbak bouwen, waarin onze leerlingen minimaal tweemaal daags hun tanden kunnen poetsen.

Nieuw personeel

Voor de uitvoering van elk van onze plannen hebben wij nieuwe mensen nodig. Een kleuterleidster met ervaring voor de driejarigen, een vaste kok, een muziekdocent, die onze wens naar echte creativiteit bij de leerlingen begrijpt, een leerkracht die het Klein-Technasium gaat leiden en vaste krachten voor huiswerkbegeleiding. Gelukkig staan wij goed bekend in de stad en zijn er veel mensen die graag bij ons willen komen werken.

De preschool

Onze leerkrachten Meri en Liza hebben met Karin Kriehn hard gewerkt aan de thema's, waarmee de leerlingen aan het werk gaan. Videovoorbeelden van lessen uit Eveline Hofmans klassen bieden inspiratie. De kinderen maken zoveel mogelijk zelf, zonder allerlei door de leerkracht al van tevoren geprepareerde materialen te gebruiken. De keuzeborden krijgen steeds meer nadruk en daarmee stijgt de inbreng van de kinderen op hun eigen leerproces. Levenschte situaties maken het voor de kinderen aantrekkelijk om de wereld om hen heen te ontdekken.

Enkele lezers hebben gereageerd op onze oproep om een preschoolleerling te “adopter” van wie de ouders niet in staat zijn om de bijdrage op te brengen die wij moeten vragen om onze preschool draaiende te houden. Er zijn nu drie vluchtelingenkinderen die op deze basis onze preschool bezoeken.

Het Technasiumproject in School 18 en School 25

Het eerste Technasiumproject “Kom met ideeën voor een inclusieve speeltuin, waarin gehandicapte kinderen samen kunnen spelen met hun niet-gehandicapte kameraden”, is op 28 november officieel afgesloten met de presentaties van de eindproducten in het Paleis van de Jeugd. Opdrachtgever Astghik Hovsepyan van de Magnon OSJC-fabriek in Gyumri kon de resultaten beoordelen van 11 groepen leerlingen van beide deelnemende scholen. En er zaten inderdaad prima ideeën bij zoals een schaakspel met dierfiguren waarop in brailleschrift de functie van het schaakstuk werd beschreven of een oprijdplatform voor rolstoelen bij een autocarroussel. Zeker dat laatste zag de opdrachtgever als een optie voor haar bedrijf.

We hebben wel nog een hoop te leren als leerkracht/coach. We lieten ons verrassen door de toezegging van de opdrachtgever dat er een prijs op het beste ontwerp zou komen. Daarmee vielen we prompt in de Armeense valkuil van “eind goed, al goed”. De Armeense samenleving is uiterst competitief en alleen het allerbeste eindresultaat telt: 100% is altijd het streven. De leerlingen lieten het hele ontwerpproces vallen en haalden overal vandaan hulptroepen om maar een zo mooi mogelijk eindresultaat te laten zien maar ze vergaten dat ze ook bezig moesten om te ontdekken, hoe ze zelf in een groep functioneren en wat hun sterke en zwakke kanten zijn.

De eindpresentatie onttaarde deels in een veldslag tussen de twee scholen, waarin sommige leerkrachten het op een onsympathieke manier opnamen voor hun eigen leerlingen. Terechte kritische vragen werden vierkant onder tafel geveegd. Dat gaf ons wel de mogelijkheid om naderhand een goed coachingsgesprek met de leerlingen aan te gaan, waarin we ons eigen functioneren als coach onder de loep konden nemen. Sommige leerlingen waren oprecht teleurgesteld, maar voelden zich wel gehoord tijdens dat gesprek. Wij als coach konden een prima voorbeeld geven voor zelfreflectie, een situatie die voor Armeense leerlingen bijzonder is.

Al vanaf september zijn drie Armeense leerkrachten en onze coördinator Yester bezig met cursussen, die vaardigheden voor de projecten willen aanbrengen. In de eerste periode tot aan het begin van het project waren dat Begrijpend Lezen (en het omzetten van tekst in stappen die je moet maken), 3D-modelling, Mediawijsheid, en een begin van programmeren. Deze cursussen worden door de deelnemende leerkrachten of door specialisten gegeven. In de komende periode gaan de leerlingen bezig met isometrisch tekenen op de Polytechnische Universiteit en met laser cutting en 3D-printing. Het volgende project (in februari) komt namelijk uit de wereld van Architectuur en de opdrachtgever is onze buurman Berlin Art Hotel.

30 jaar Armeens-Nederlandse vriendschap

Dit jaar vierden Nederland en Armenië hun 30-jarige vriendschapsrelatie. Op 23 november kwamen de Nederlandse ambassadeur Nico Schermers, vicegouverneur Albert Ayvazyan, de adviseur van de gouverneur Artur Najaryan en de adviseur van de burgemeester Aram Shaboyan en nog vele andere genodigden naar ons centrum om dit te vieren. We kregen de kans om ons werk van 17 jaar voor te stellen, onze leerlingen lieten hun muzikale interpretatie van het verhaal van Hansje Brinker zien, die zijn vinger in een lekke dijk stak, onze dansgroep danste de Driekusman en daarna een Armeense tegenhanger (best een groot verschil...). We hadden Nederlandse kaas, kruidenbitters en speculaas meegebracht en dit lag tussen de Armeense kaas, de gedroogde vruchten, mooi opgemaakte broodjes en Armeense wijn. Men bleef nog best lang hangen en niet alleen uit beleefdheid. We haalden er zelfs de televisie mee, neem zelf een kijkje:

<https://www.facebook.com/ShantGyumriTV/videos/1294013304753327>

De Friezen zijn weer in aantocht

Onze Friese vrienden uit Achlum zijn van plan om van 21-27 augustus 2023 met zeven mensen naar Gyumri te komen om een overkapping te bouwen tussen onze twee gebouwen. Hiermee ontstaat een foyer, waarin ouders hun kinderen 's ochtends kunnen afgeven en waarin de kinderen naar de eetruimte kunnen gaan zonder zich eerst warm te moeten aankleden. Net als in 2019 zijn de Achlumers bezig met allerlei acties om geld voor hun project bij elkaar te brengen, bijvoorbeeld door een groot schuurfeest te organiseren en door te werken in een bloembollenbedrijf in hun vrije weekend.

Twee kopieermachines

In 2005 hebben wij onze eerste spullen naar Armenië gestuurd. Het ging om Engelse, Duitse en Franse boeken en om een grote gereviseerde kopieermachine van (toen nog) Nashuatec voor de regionale bibliotheek van Gevorg. In de loop der jaren mochten we regelmatig dure cartridges meenemen van de inmiddels in Ricoh veranderde firma in Beuningen om de kopieermachine aan het lopen te houden. Nu doet de machine het nog prima, maar zijn die cartridges niet meer leverbaar. Branko Godijk van Ricoh heeft ons nu een nieuwe gereviseerde grote kopieermachine toegezegd voor de bibliotheek en een kleinere kopieermachine voor ons eigen centrum. We zijn op zoek naar transportmogelijkheden om de spullen naar Armenië te krijgen.

Functioneringsgesprekken met onze medewerkers

In onze organisatie willen we een verschil maken, voor de leerlingen, maar ook voor de mensen die bij ons werken. We zoeken naar de goede dingen in Nederland en kijken of dat ook voor Armenië zou kunnen werken.

Zo is Servaas vorig jaar begonnen met functioneringsgesprekken. Daar is hij dit jaar mee verder gegaan. Opvallend is dat er eigenlijk geen woord voor bestaat in het Armeens (overigens net zo als een Speel-o-theek en het Technasium). De arbeidsverhoudingen zijn in Armenië nogal strikt. Een gesprek met een baas is er als er iets niet goed gaat. Invloed op de manier waarop gewerkt wordt is er zo goed als niet. Dat willen wij dus veranderen. Samen met Yester heeft Servaas met 7 mensen een gesprek gevoerd. Niet een standaard functioneringsgesprek, maar wel met een reflectie op het eigen functioneren het afgelopen jaar, in hoeverre de plannen uit het vorige gesprek zijn uitgevoerd en wat ze graag de komende tijd bij ons willen gaan doen. Bijna iedereen was wel een beetje zenuwachtig bij de aanvang van het gesprek, maar ze werden allemaal steeds enthousiaster. Het is dus zinvol om ook hiermee te werken. Volgend bezoek weer verder. Eens kijken of we er dan ook een woord voor hebben kunnen vinden in het Armeens.

Medewerker in de spotlights

Meri Tigranyan is a preschool teacher in Alvan tsaghik. Meri lives in Voskehask village, which is 10 km far from Gyumri. “Stichting Alvan Tsarik” has started the cooperation with Meri since 2008, when a preschool was founded by Alvan tsaghik in Voskehask. Meri was trained with new Dutch methods and was integrated in the process in short period. Meri has participated in almost all trainings organized by Alvan tsaghik.

When the center was founded in Gyumri in 2017, Meri was invited to be included in the center’s staff as a preschool teacher. Till now Meri is our kind-hearted teacher with calm and patient attitude. Although it is hard to pass the road from Voskehask to Gyumri and get back to Voskehask every day by public minibus with limited hours, even when winter is very severe Meri is always coming to the center with readiness and willingness. She is an open-minded teacher with motivation to learn and be developed continuously.

ԱԼՎԱՆ ՃԱՂԻԿ ՍՈՑԻԱԼ-ԿՐԹԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ ՀԿ
ALVAN TSAGHIK
SOCIAL-EDUCATIONAL CENTER" NGO

Merry Tigranyan

TEACHER